

שו"ת משיב דבר חלק א (סימן מד)

והנה המעריך הורו והוגו עצה להיות נשמר מדור זה להפרד זה מזה לגמרי כמו שנפרד אברהם מלוט, במטותא מן המעריך עצה זו קשה כחברות לגוף האומה וקיומה, הן בשעה שהיינו באה"ק וברשותנו כמעט בבית שני נעתם ארץ וחרב הבית וגלה ישראל בסבת מחלוקת הפרושים עם הצדוקים וגם הסב מחמת שנאת חנם הרבה ש"ד מה שאינו מן הדין היינו בשעה שראה פרוש שאחד מיקל באיזה דבר אע"ג שלא היה צדוקי כלל אלא עשה עבירה, מ"מ מחמת ש"ח היה שופטו לצדוקי שמורידין אותו, ומזה נתרבה ש"ד בהיתר ולשם מצוה בטעות וכבר רמז ע"ז בתורה (ס' במדבר סי' לו מקרא ל"ד) כמבואר בהע"ד והר"ד, וכ"ז אינו רחוק מן הדעת להגיע ח"ו בעת כזאת ג"כ אשר עפ"י ראות עיני א' ממחזיקי הדת ידמה שפלוני אינו מתנהג עפ"י דרכו בעבודת ה' וישפטנו למינות ויתרחק ממנו ויהיו רודפים זא"ז בהיתר בדמיון כזב ח"ו, ושחת כל עם ה' חלילה זהו אפילו אם היינו בארצנו וברשותנו:

חדושי הרמב"ן חולין (י')

עד אחד נאמן באיסורין. פרש"י דכל אחד ואחד ואחד האמינותו תורה וזבחת מבקרך ושחט את בן הבקר ואכלי כהנים על ידו ולא הזקיקו להעמיד עדים בדבר, וכן שמעתי שיש בירושלמי במס' כלאים שאם אי אתה אומר כן אין לך מתאכסן אצל חברו. וכן פרש"י ז"ל בפ' האשה רבה (פ"ה א')...

יורה דעה (סימן סד סעיף ט)

חלב הדבוק לכרס שתחת הפריסה, אסור. הגה: וכן המנהג בכל מקום, יא מלבד בני ריינוס, שנוהגין במקצתו היתר, ואין מוחין בידם שכבר הורה להם זקן. ובכל מקום שנוהגין בו איסור דינו כשאר חלב לבטל בששים אבל אין אוסרין כלים של בני ריינוס, הואיל ונוהגין בו היתר

מגילה (כה.)

שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה: במה הארכת ימים? אמר להם: מימי לא נתכבדתי בקלון חברי...

בראשית רבה [מה' תיאודור-אלבק] (פרשה מ)

(יד - טו) וי"י אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו ר' יודה אמר כעס היה לאבינו אברהם בשעה שפרש לוט בן אחיו מעמו, אמר הקב"ה לכל הוא מדביק וללוט בן אחיו אינו מדביק אתמהא, ר' נחמיה אמר כעס היה לאבינו אברהם בשעה שהיה לוט בן אחיו מהלך עמו, אמר הקב"ה אני אמרתי לו לזרעך נתתי את הארץ הזאת (בראשית טו יח) והוא מדביק את לוט עימו אם כן ילך ויביא לו שני פריצטקים הה"ד גרש לץ (משלי כב י) זה לוט, ויצא מדון (שם שם /משלי כ"ב/) ויהי ריב בין רעי מקנה אברם וגו', וישבות דין וקלון (שם שם /משלי כ"ב/) ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה, אוהב טהור לב חן שפתיו רעהו מלך (שם שם /משלי כ"ב/ יא) וי"י אמר אל אברם וגו' כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה וגו'.

תהלים (פרק קכב)

- (א) שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית ה' נלך:
- (ב) עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלם:
- (ג) ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו:
- (ד) ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם ה':
- (ה) כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דויד:
- (ו) שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך:
- (ז) יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך:
- (ח) למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך:
- (ט) למען בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך:

ירושלמי חגיגה (פרק ג')

אמר רבי יהושע בן לוי ירושלם הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו עיר שהיא עושה כל ישראל חברים מעתה אפילו בשאר ימות השנה אמר רבי זעורה ובלבד בשעה ששם עלו שבטים

יבמות (יד:)

אע"פ שנחלקו ב"ש וב"ה בצרות, ובאחיות, בגט ישן, ובספק אשת איש, ובמגרש את אשתו ולנה עמו בפונדק, בכסף ובשוה כסף, בפרוטה ובשוה פרוטה, לא נמנעו ב"ש מלישא נשים מבית הלל, ולא ב"ה מבית שמאי, ללמדך, שחיבה וריעות נוהגים זה בזה, לקיים מה שנאמר: (זכריה ח') האמת והשלום אהבו... דמודעי להו ופרשי.